

עפ"ג 19/12/68600 - מדינת-ישראל נגד דאהוד בן נادر מוחמד

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 מרץ 2020

עפ"ג 19-12-68600 מדינת ישראל נ' מוחמד (אסיר)

בפני כבוד השופטים:

ו. גורי, שופט עמיד [אב"ד]

ע. ורבנר, שופטת

א. אלון, שופטת

המערערת:

מדינת-ישראל

ב�名צאות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"ז ב"כ ע"ד שרון איל

- נגד -

דאהוד בן נادر מוחמד (במאסר)

ע"ז ב"כ ע"דعادל ביראת

המשיב:

הודעת ערעור מיום 29.12.19 על גזר-דיןו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט רקפת סגל מוהר) ב-ת"פ
18.11.19 מתאריך 52535-02-19.

פסק דין

הערעור שבפנינו הוא על גזר-דיןו של בית-משפט השלום בחדרה (כב' השופט רקפת סגל מוהר).
מיום 19/11/19, ב-ת"פ 52535-02-19, לפיו נדון המשיב, ליד 10-1 חודי מס' מאסר בפועל
(בנכוי תקופת מעצרו) מאסר מותנה בן 7 חודשים, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחררו מן
הכלא, עבירה של החזקת או נשיאת נשק, מאסר מותנה בן ארבעה חודשים, שלא יעבור במשך שלוש
שנתיים מיום שחררו מן הכלא עבירה של החזקת אביזרים ותחמושת, וקנס בסך של 4,000 ל"ג או 45 ימי
מאסר תחתיו, כל זאת לאחר שהמשיב הורשע על-פי הودאות בעבירות של: החזקת נשק, חלק של נשק
ותחמושת, שלא כדין, לפי סעיפים 144(א)-144(א) סיפה של חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן:
"חוק העונשין").

ב. ביום 21/2/19 הגישה המדינה כנגד המשיב כתב אישום, אשר תוכן ביום 19/11/13, ובו נטען, כי
בתאריך 5/2/19, בעסק לפירוק/סחר בחלוקת חילוף לרכבים אשר בניהולו, בעיר אום-אל פחים, תחת
מכסה מנוע של רכב שברולט, בתוך שק לבן המכיל שק לבן נוסף, החזיק המשיב נשק מסווג רובה סער
קלצ'ניקוב, ובאותן נסיבות החזיק המשיב בשק הלבן הנוסף שתי שקיות, האחת שחורה שהכילה אביזר
נשק מסוג מחסנית שחורה ובה תחמושת מסוג 7.62 מ"מ, ושקיית לבנה אשר הכילה אביזרי נשק מסווג
2 מחסניות בצבע שחור, המכילות תחמושת מסוג 7.62 מ"מ, ובסך הכל מדובר ב- 65 כדורי תחמושת
מסוג 7.62 מ"מ.

נוכח האמור, ייחסה המדינה למשיב בכתב-האישום המתוון עבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) של חוק העונשין, והחזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפה של חוק העונשין.

ג. בישיבת בית-משפט קמא, ביקש הסגנור לחזור בו מכפירתו ולהודיעות בכתב-האישום המתוון, בהתאם לכך, אכן הודה המשיב בעובדות כתוב-האישום המתוון והורשע בהתאם.

בטיעונים לעונש בפני בית-משפט קמא, צינה באת כוח המדינה את ערך החברתי המוגן בהתאם לעבירות הנשק, תוך שהדגישה כי מדובר בהגנה על חי-אדם, גופו ובטחונו, לרבות בטיחומו של הציבור-Colo, וכן הפנתה לפסיקה ממנה עולה, שהחומרה שבعبירות הנשק אינה מסתמכת רק בגין שארע בפועל אלא בפוטנציאל של הנזק הנובע מאותן עבירות, לרבות החשש מפני פגעה בחפים מפשע עד כדי קיפוח חי-אדם, ופגיעה בביטחונו הציבורי והסדר הציבורי ולכן אין לגלוות סלחנות כלפי העבירה של החזקת נשק שלא כדין.

באת-כוח המדינה עתרה בפני בית-משפט קמא להעמיד את מתחם הענישה על תקופה שנעה בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 4 שנים מאסר בפועל, וכן הפנתה לפסיקה רלבנטית.

באת-כוח המדינה גם הדגישה, שהמשיב החזיק את הנשק במקום מוסתר ותחת מכסה מנוע של רכב הנמצא בבית העסק אשר בניהולו, ולצד הנשק החזיק ב-3 מחסניות המכילות תחמושת, ומכאן שברור כי כוונתו הייתה לעשות שימוש בנשק וכן טענה, שבchodשים האחרונים יש מקרים רבים באזרע אומ-אל פחים שבהם בוצעו עבירות נשק ומכאן הצורך ליתן משקל נכבד לאינטרס הציבורי.

עוד צינה באת-כוח המדינה, כי המשיב, הואאמין צער לא עבר פלילי, אך הוא לא ביקש כי יוזמן תסוקיר של שירות המבחן, ואין מקום לחריגת מתחם הענישה שבعبירות אלה, אלא ורק לצורכי שיקום כמשמעותו שהנתלה בהליך שיקומי.

ד. לעומת זאת טען הסגנור, שאין למצות את הדין עם המשיב וראוי להסתפק בתקופת מעצרו. הסגנור הדגיש, כי המשיב כבן 23, ללא עבר פלילי, שהוא ברגע תקופה ממושכת, הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך העדה של לא מעט עדי תביעה, כשהוא דואג מגלהת בתוכה חרטה ונטיילת אחריות.

בקביעת העונש ביקש הסגנור, שילקוו בחשבון גילו הצער של המשיב, והעדר עבר פלילי, וכן כן הפנה הסגנור לפסיקה רלבנטית שיש בה כדי לתמוך בטיעוני ובעמדתו.

המשיב עצמו, פנה לבית משפט וציין כי הוא מודה בעבירה, מביע את צערו וմבקש סליחה.

בגזר הדין עומד בית-משפט כמו על הערכ החברתי העומד בסיס עבירות הנשך: הצורך להגנה על שלום הציבור וביחסונו, בהוסיפו, שאדם המחזיק ברשותו נשך ללא היתר כדין נוטל על עצמו, בין שאר הדברים סיכון שהנשך יתגלגל לידיים עבריניות או עזיניות ויסכן את שלום הציבור סיכון של ממש.

בית-משפט כמו הפנה למединות הענישה הנהוגת וצין, שकשת העונשים המוטלים על מי שהורשעו בעבירות נשך שבוצעו בנסיבות דומות לאלה שבתיק זה היא רחבה ונעה בין מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, במקרים שבהם היה גם הליך שיקום, לבין 24 חודשים מסר בפועל במקרים החמורים יותר. לעניין זה, התייחס בית-משפט כמו לפסיקה שאotta פירט בגזר-דין, זאת בנוסף לגזר-דין שאליהם הפנו בא-икוח הצדדים בטיעוניהם.

בעניינו, עומד בית-משפט כמו על גלו הצער של המשיב (יליד 1996), העדר הרשותות קודמות, נטילת אחירות מלאה על מעשיו והבעת צער. לצד אלה, הביא בית-משפט כמו בחשבו, כי מדובר בהחזקת נשך מסווג רובה סער קלצ'ניקוב, לרבות 3 מחסניות ו- 65 כדורים אשר הוסתרו על ידי המשיב.

על-יסוד כל אלה, גזר בית-משפט כמו על המשיב את העונשים שאותם פירטנו בפתח דברינו.

המדינה ממאנת להשלים עם גזר-דין של בית-משפט כמו וערעורה מונח בפניינו.).

לטענת המדינה, חומרת העבירות ונסיבות הביצוע אינן עלות בקנה אחד עם הענישה אותה הטיל בית-משפט כמו על המשיב. הענישה, כך לטעמה של המדינה, סוטה לפחות מן העונש הראי ומצדיקה את התערבותה ערצת הערעור.

המדינה הדגישה בערעור, שעבירות הנשך כרכות מעצמה מהותן בחומרה יתרה, מחמת הסיכון הרב הטמון בשימוש בנשך, עקב פגעה בגוף ובנפש והחשש לשימוש זדוני שייעשה בנשך כדי לפגוע באחרים, לרבות חשש מפני תוצאות העוללות להיגרם בידי המחזיק בנשך אוידי אחר, לרבות קטינים, וכן הסיכון שהנשך הבלתי-חווקי יתגלגל לידיים עבריניות אוידי מבקשי רעתה של המדינה.

המדינה מפנה בערעורה להנחייתו של פרקליט המדינה מאוגוסט 2016 ומצוינת, שמתעם המוצא בעבירה של החזקת רובה הינו, בין שנתיים ל- 4 שנים מסר והמתחם לגבי החזקת כלי תחמושת הינו, שישה חודשים עבודות שירות עד שישה חודשי מסר בפועל ואשר מדובר בכמות גדולה של תחמושת, והוא מקום לחרוג לחומרא מתהכם זה.

לטענת המדינה, שגה בית-משפט קמא בקבעו שמתחם הענישה ההולם בעניינו של המשיב, הינו בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשים מאסר בפועל, הוαιיל ונוכח הנסיבות שבתיק זה (החזקת נשך ארוך מסווג קלצ'ניקוב ביחד עם מחסניות ותחמושת), ברור שהכוונה הייתה להשתמש בנשך למטרת התקפית, ועובדיה היא שהמשיב השكيיע באמצעות רבים להסתיר את הנשך מתחת למכסה מנוע של רכב בעסק שבו הוא עובד, כשהנשך והתחמושת הינט בתוך מספר שקים.

לא זו בלבד, לטעמה של המדינה, שגה בית-משפט קמא גם בכך, שהטייל על המשיב את הענישה בסוף התמחון של המתחם, גם שלא התבקש תספיר, אין כל אופק שיקומי, והמשיב אף לא נתן הסבר לבית-משפט קמא מודיע החזיק את הנשך בכלל, ומודיע החזיק לצד מחסניות ותחמושת ומcause המסוכנות הרבה הנש��פת, הוαιיל ונראה שהכוונה הייתה לעשות שימוש מיידי בנשך למטרות פליליות או ביטחוניות.

המדינה הפנתה בערעורה לפסקי-דין שנייתנו הן בבית-המשפט העליון והן בבית-המשפט המוחזים בעבירות של החזקת נשך, כשםפסקין דין אלה, עולה הצורך להחמיר בענישה בעבירות מסווג זה והמדינה מפנה במסגרת ערעורה, לגזרי-דין מחמירים כשבאחד מהם הוטל על נאשם, נוכח עבורי הפלילי, עונש של 21 חודשים מאסר (ת"פ (שלום באר-שבע) 7544-11-16 מדינת ישראל נ' נור אלדין אלasad) (6.4.17)) ובתיק אחר הוטלו על הנאשם בהתחשב בגילו הצער והעדר עבר פלילי 18 חודשים מאסר בפועל (ת"פ (מחוזי באר-שבע) 13-01-52068 מדינת ישראל נ' אנוואר אבו סבית (1.5.14)).

המדינה מצינית עוד, שהיא מקום ליתן את הדעת לכך שסוגיית החזקת הנשך הלא חוקי היא בגדיר "מכת אзор ממשית" שהוכרה בפסקה כתופעה המצדיקה החמרה בענישה, נוכח ריבוי המקרים, ולכן העונש של 10 חודשים מאסר בלבד מקל עד מאד ומהווה סטייה קיצונית מרף הענישה המקובל, ובית-משפט קמא שגה משלא נתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבבים.

. בדין שהתקיים בפנינו ביום 27.2.2020, חזרה ב"כ המערערת על כל הטענות שבערעור תוך הדגשה, שמדובר בנשך מסווג קלצ'ניקוב שנטאפס, לרבות שלוש מחסניות וכמות גדולה של כדורים, כשהcale מוסתר שק בתוך שק מתחת למכסה מנוע של רכב בעסקו של המשיב (פירוק/סחר חלקן חילוף לכלי רכב), הסיכון הטמון בכך גדול יותר, ורי מנשך כזה עשוי לגרום למוות אדם.

גם הסתרת הנשך מעידה על המסוכנות ולא ניתן הסבר מדוע החזיק המשיב בנשך צזה לרבות מחסניות וכדורים. מן הפסקה עולה, כי יש להחמיר בענישה בעבירות נשך הוαιיל והתופעה הפכה לנפוצה ומדובר בנשך שעלול להתבצע בו שימוש קטלני, ולרבות גם לביצוע עבירות ביטחוניות ומcause העתירה למתחם ענישה שבין שנתיים עד ארבע שנים.

ב"כ המדינה הפנתה לפסקה רלוונטית שיש בה כדי לתמוך בעמדתה וכן הגישה בעניין זה פסקי דין נוספים. עוד הוסיף, שגם אם קיימת פסקה שבה נגמר בעבירות מסווג זה 10 חודשים מאסר או אף 12 חודשים מאסר הרי

הגעה העת, מן הסיבות שצינו לעיל, להעלות את רף הענישה.

ח. הסניגור ביקש לדחות את הערעור בציינו, שערכת הערעור מתערבת רק במקרים חריגים בהם נפלת טעות מהותית בגין הדין או שהעונש שנגזר חריג במידה ניכרת ממדייניות הענישה הנהוגת.

מוסיף הסניגור, שמעיין בפסקת בית-המשפט המחויז ובית המשפט העליון במקרים דומים עולה, שבית משפט קמא לאחרג ממדייניות הענישה הנהוגת, ולתמייה בעמדתו הצביע גם הסניגור על פסקה רלוונטיית שיש בה כדי לתרmor בעמדתו. בנוסף ציין הסניגור, שהמשיב הוא צער כבן 23, ללא עבר פלילי, ואביו חולה סרטן. המשיב היה בمعצר בית מלא מיום 19.7.24 עד 19.2.8. והודה בהזדמנות הראשונה.

עוד ביקש הסניגור להביא בחשבון שחרורו של המשיב מן המאסר עומד בפתח (30.3.20).

ט. לאחר שנטנו דעתנו לכטב האישום המתוקן, לטיעוניהם של הצדדים לעונש בפני בית-משפט קמא, לגזר-דין של בית-משפט קמא, להודיעת הערעור שהגישה המדינה, לטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בדין מיום 20.2.27, ולפסקה הרלוונטית, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

ו. אין חולק על-כך שבعبارة של החזקת נשך שלא דין טמונה סכנה מרובה, בין אם מחמת הסיכון שהנשך יכול לסייע עיינות את המדינה, ובין אם מחמת הסיכון שהנשך יכול לידיים עברייןויות שייעשו שימוש בנשך לביצוע עבירות, ובכלל זה "חיסול חברות", ובין אם משומם שעולות להתרחש תאונות מחמת שימוש בלתי זעיר, או שהנשך עלול לשמש "משחק" בידיים מבלתי שתהא להם מודעת לסיכון הטמון בנשך. כל אלה יש בהם כדי להוות סיכון לציבור ולגרום לפגיעה בחפכים מפשע.

ו"א. ב-ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח ואח' (5.11.19) שעניינו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לרבות עבירות נשך, נתן בית-המשפט העליון (מפני כב' השופט י. אלרון) ביטוי לצורכי לנקיוט מדיניות ענישה מחמירה בעבירות נשך שהפכו ל"מכת מדינה" וזאת כדי לבלם את נפייצותן של עבירות אלה, ובפסקה 17 לפסק דין ציין:

"בהתאם לכך ולנוח ריבוי מקרי הירוי, יש לנתקו בנסיבות ענישה מחמורה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשך שלא דין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשך חם ופיצעתם של קורבנות שונים עקב לכך".

ו"ב. הגם שבמקרה שבפניו הוטל על המשיב, צער כבן 23 ללא הרשות קודמות, עונש מאסר לרצוי בפועל מאחריו סוג ובריח טעונה ב"כ המדינה, שיש מקום להחמיר בעונש המאסר בפועל על המשיב לרצות, ועל כך נטושה המחלוקת בין הצדדים, ככל אחד מהם הפנה אותנו לפסקה שיש בה כדי לתרmor בעמדתו.

ו"ג. אכן, מנעד ההחלטה בסוגיה זו של עבירות נשק רחב יותר, ולצד גזר דין המחייבים יותר קיימים גזר דין בהם הענישה מוקלה יותר, הכל לפי נסיבות העבירה ונסיבותיה של מבצע העבירה.

עם העובדה שבגזר דיןו של פלוני נגזו 12 חודשים מאסר בפועל אינה מלמדת על-כך שעונש של 10 חודשים מאסר בפועל שהוטל על אלמוני הוא בהכרח שגוי. עוד נציין, שאון די בהשוואת הענישה שהוטלה בגזר דיןו של פלוני לעומת גזר דיןו של אלמוני, אלא שהבדיקה ההשוואתית חייבת לרדת לדקויות המבחןות בין מקרה אחד לרעהו.

ו"ד. כך, למשל, הפניה ב"כ המדינה ל-ע"פ 11/5655 **אלג'אבר נ' מדינת ישראל** (להלן: עניין "אלג'אבר") שם נגזו על המערער 15 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת נשק מסווג ברטה 0.22 מ"מ כשהוא טען, ומSENDERS המערער לעצור הוא נמלט, השלים את הנشك, ורץ עד שנטאפס, וכן הורשע גם בהפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

במבחן מן המקרה שבפניו היה באותו מקרה הסדר טיעון לפיו טען המדינה ל-20 חודשים מאסר בפועל ואילו המערער יטען ל-10 חודשים מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון דחה את הערעור בציינו, שהעונש שנגזר מצוי בלית הסדר הטיעון, וגם אם ניתן להקל מעט אין בכך כדי להצדיק התערבות.

נוסיף: לא זו בלבד, אלא שבעוד שבענינו אין למשיב הרשות קודמות הרי לחובת המערער בעניין **אלג'אבר** היי 14 הרשות קודמות במגוון עבירות. איננו סבורים שיש במקרה זה לשמש בסיס להשוואה.

ט"ו. ב-ע"פ 5646/15 **תיהאוי נ' מדינת ישראל** (להלן: עניין "תיהאוי") הורשע המערער, ביחד עם אחר, בבית המשפט המחוזי, בעבירה של החזקת נשק בצוותא חדא וזאת משהנים החזיקו ברכב בו שהוא, אקדמי טען במחסנית, ובה 5 כדורים, כשהנשק הוטמן תחת שטיח שהיה ברכב. המערער בעניין **תיהאוי** נדון ל-15 חודשים מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון עמד על-כך שעבירה מסווג זה מאיממת על שלום הציבור ובטחונו ויש בה פוטנציאלי לגרימת נזק קטלני, ומה גם שנשיאות הנشك הייתה על רקע קיומו של סכסוך משפחתי.

בנוסף, ובמבחן מעניינו, הרי בעניין **תיהאוי** הייתה לחובת המערער (שם) הרשעה קודמת של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

ט"ז. ב-ת"פ (שלום קרויות) 33138-12-18 **מדינת ישראל נ' רחיל** (להלן: עניין "רחיל") נגזו על הנאשם (לא עבר פלילי) 15 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של החזקת נשק שלא דין והחזקת חלק תחמושת לפי סעיף 144(א) של חוק העונשין, אלא שם מדובר היה באירוע אחד שהתרחש ביום

3.6.18, כשהנאשם קיבל לידי רובה 4-M נוספת, וכן החזיק בקומה השנייה שבבתו נשק וצילם עצמו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד, וחיצ שנה מאוחר יותר (3.12.18) שוב נתפס בידי הנאשם נשק, לרבות 3 מחסניות ו-259 כדורים המתאימים לנשק, ובטלפון הנייד שלו נמצאו תמונות נוספות נוספות של כל נשק שונים ותכונות הקשורות אליון המכילות מספרים וקודים.

שירות המבחן אף ציין באותו מקרה שיש סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד. בית-המשפט שדן באותו עניין עמד על-כן שהנסיבות של ביצוע העבירות מוסיפות נופך של חומרה לביצוען.

אין להמעיט חיליה מחומרת המקרה שבפניו, אך דומה שאין מקום להשוואה אחת לאחת עם עניין **רחיל**.

י"ז. לצד אלה, הצבע הסניגור על פסק דין של בית-המשפט העליון מן התקופה האחרונה: ע"פ 4978/19 **חוסאם ابو מנصور ואח' נ' מדינת ישראל** (28.1.20) (עניין "אבי מנטור") שבו החליט בית-המשפט העליון להפחית תקופת המאסר בפועל שהוטלה על ابو מנטור בבית המשפט המחוזי.

באותו מקרה הורשע ابو מנטור בעבירות של **ניסיאת והובלת נשק**, לרבות אביזר לנזק ולתחמושת, לפי סעיף 144(ב) של חוק העונשין, עבירה שעונשה עד 10 שנות מאסר, משחזריך ברכב בו נגח חפץ דמי רובה סער מסוג M16, שתי מחסניות המתאימות לנשק, אחת מהן טעונה ב-26 כדורים, והאחרת ב-27 כדורים, וכמו- כן שתי מחסניות מתאימות לאקדח, שלושה כדורים, ומכלול המתאים לנשק.

בית-המשפט המחוזי דין את ابو מנטור ל-18 חודשים מאסר בפועל ואילו בית-המשפט העליון קיבל את הערעור בחילקו והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 12 חודשים.

לモתר לצין, שהעבירה של נסיית והובלת נשק בה הורשע המערער מס' 1 בעניין **אבי מנטור** עולה בחומרתה על העבירה של החזקת נשק בה הורשע המשיב בענינו (ambil' להמעיט חיליה בחומרת העבירה של החזקת נשק).

י"ח. בע"פ 3271/19 **מדינת ישראל נ' ابو עאמר** (31.10.19) נדון הנאשם בבית המשפט המחוזי לשישה חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות לאחר שהורשע בעבירה של **ניסיאת והובלת נשק** בכך שיצא מביתו כשהוא נושא עמו אקדח FN, מחסנית ו כדורים.

בהתחשב בಗלו' הצעיר (19) והמלצת שירות המבחן נדון לשישה חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות.

ערעור המדינה לבית המשפט העליון התקבל במובן זה שנגזר על המשיב (שם) לרצות את ששת חודשים המאסר מאחוריו סרג וברית. שוב נזכיר, שהעבירה של נסיית נשק והובלת נשק עולה בחומרתה על העבירה בה הורשע המשיב בענינו: החזקת נשק.

ו".ט. עוד אנו מפנים ל-ע"פ 2826/19 **מוחמד מרעאנה נ' מדינת ישראל** (11.7.19) כשבאותו מקרה הורשע הנאשם בבית המשפט המחויז בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, שנמצא שהטמין בחדרו תיק שקיבל מגיסו ובו אקדח חצי אוטומטי, עטופ בגרביים, כאשרה עטופים בנייר כסף ובתוך האקדח מחסנית ריקה מכדורים.

בית-המשפט המחויז גזר על הנאשם באותו מקרה 10 חודשים מאסר בפועל ואילו בית המשפט העליון מצא לנכון להקל עם הנאשם בנסיבות המקרה ובהינתן תסקירות שירות המבחן העמיד את העונש על 9 חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות.

כ. ב-ע"פ 5004/17 **מדינת ישראל נ' אלעטאונה** (20.11.17) הוטלו על המشب (שם) שישה חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות לאחר שהורשע באחזקת רוביה 16-M ושני אקדחים חצי אוטומטיים. ערעור המדינה התקבל ועל המشب (שם) הוטלו 12 חודשים מאסר לרכיבי בפועל.

כ"א. מהתא להכא:

נוכחנו לדעת, שיש לבחון את נסיבותו של כל מקרה כשהוא עומד בפני עצמו, וכן בשימם לב לנסיבותו של מבצע העבירה.

במקרה נשוא הדיון שבפניו הנסיבות של החזקת נשק מסווג רוביה סער קלצ'ניקוב, שלוש מחסניות ו-65 כדורים, שכל אלה מוסתרים באופן שתואר בכתב-האישום, הן חמורות.

מנגד, הביא בית-משפט קמא בחשבון את גילו הצעיר של המشب (23), העדר הרשותות קודמות, ונטיית אחריות מלאה על מעשיו, והסתפק בעונשה של 10 חודשים מאסר בפועל.

תמיימי דעים אנו עם ב"כ המדינה, שענישה זו נוטה לקולא וכי יכולומי מחברי הרכב זה, אילו דין בעניין בערקה הדינונית, היה מטיל על המشب עונישה חמורה במידה מסוימת מזו שהטיל בית-משפט קמא, ואולם, אין די בכך בלבד על-מנת להצדיק התערבות בגזר-דיןו של בית-משפט קמא הויאל והתערבות ערכאת הערעור תבוא רק :

"**מקום שבו העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות העונישה הנהוגת....**" (דברי כב' הנשייה א. חיות ב-ע"פ 17/17 6539 אבו תנאה נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (15.3.18), ובנוסך עיננו:

עפ"ג (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' גנאים** (2.1.20).

כ"ב. על-יסוד כל האמור לעיל, הגיענו לכל מסקנה שדין הערעור להידחות, וכך אנו מחייבים.

למציאות:

יש להזכיר בהקדם את העתק פסק הדין אל:

- (1) באת כוח המערערת: עו"ד גב' שרון איל, פרקליטות מחוז חיפה (פלילי).
- (2) ב"כ המשיב: עו"דعادל בויראת, אום אל פחם.
- (3) למשיב באמצעות שב"ס (מחלקת האסיר).

ניתן היום: כ"ג אדר תש"ף, 19 ממרץ 2020, בהעדר הצדדים לבקשתם ובהסכמהם.

א' אלון, שופט

ע' רובנर, שופט

י' גורי, שופט עמידה

[אב"ד]